

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 12.3.2012 г.
SWD(2012) 32 final

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ НА СЛУЖБИТЕ НА КОМИСИЯТА

ОБОБЩЕНИЕ НА ОЦЕНКАТА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

придружаващо

**предложението за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА
СЪВЕТА**

**за обезпечаване и конфискация на облаги от престъпна дейност в Европейския
съюз**

{COM(2012) 85 final}
{SWD(2012) 31 final}

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ НА СЛУЖБИТЕ НА КОМИСИЯТА

ОБОБЩЕНИЕ НА ОЦЕНКАТА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

придружаващо

предложението за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за обезпечаване и конфискация на облиги от престъпна дейност в Европейския съюз

Забележка за непоемане на отговорност: Настоящото резюме е обвързващо само за службите на Европейската комисия, участвали в изготвянето му, и не предопределя окончателната форма на което и да е от решенията, които Комисията ще вземе.

1. ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ПРОБЛЕМА

За да бъдат прекратени дейностите на организираната престъпност, от първостепенно значение е престъпниците да бъдат лишени от облигите от престъпна дейност. Организираната престъпност е движена основно от стремежа към печалба. Изземането на възможно най-голямо количество от тези печалби възпрепятства престъпната дейност, прави я непривлекателна, като показва, че „престъпността не си струва“, и осигурява средства, които да бъдат инвестирани отново в правоприлагането или в инициативи за превенция на престъпността.

Проблемът, обект на настоящата оценка на въздействието, е **недостатъчното възстановяване на активи от престъпна дейност в ЕС**. Към днешна дата оценките за парите, изгубени поради организираната престъпност в държавите членки, както и данните за това доколко успешно е възстановяването на активи, остават ограничени. Някои последни доклади и неофициални източници оценяват годишните облиги от организираната престъпност в някои държави членки като много високи¹. Тези цифри рязко контрастират със сумите, които се възстановяват годишно в Съюза². Макар само някои държави членки да поддържат статистика за сумите, които се възстановяват годишно от престъпна дейност, към момента в ЕС броят на процедурите за обезпечаване и конфискация и сумите, възстановени от организираната престъпност, изглеждат недостатъчни в сравнение с предполагаемите доходи на организираните престъпни групи или броя на наказателните присъди по тежки престъпления, постановени от съда.

¹ В Италия облигите от организираната престъпност, изпрани през 2011 г., се оценяват на 150 млрд. евро (Централна банка на Италия, 2011 г.). В Обединеното кралство по официални оценки от 2006 г. доходите от организирана престъпност се определят на 15 млрд. британски лири годишно.

² Например през 2009 г. в Обединеното кралство са били възстановени 189 млн. евро, а в Нидерландия — 60 млн.

Дейностите на организираната престъпност често са транснационални по характер, а активите на престъпните групи все по-често се инвестират в други държави членки. Разследването във връзка с намиращи се в чужбина активи неизменно се натъква на все повече проблеми, дължащи се на все по-големите трудности за тяхното проследяване и на правните пречки при събирането на доказателства и изпълнението на решения за обезпечаване или конфискация.

Въпреки, че конфискацията на активи се основава на международното право, правото на ЕС и законодателствата на държавите членки, тези нормативни бази продължават да бъдат недобре развити и недостатъчно използвани. Изглежда малко вероятно държавите членки да конфискуват значителна част от активите от престъпна дейност, а законодателството да постига заложената в него цел.

2. АНАЛИЗ НА СУБСИДИАРНОСТТА

В ЕС вече има приети мерки във връзка с конфискацията и възстановяването на активи от престъпна дейност. След влизането в сила на Договора от Лисабон, правното основание за подкрепа на действия в тази област може да бъде намерено в член 82, параграфи 1 и 2 и в член 83, параграф 1 от ДФЕС. Най-подходящото правно основание и обхватът на правомощието на ЕС за хармонизация ще зависят от това доколко дадена конкретна разпоредба се отнася за хармонизацията или взаимното признаване.

Съгласно член 5, параграф 3 от ДЕС Съюзът действа само, ако целите на предвиденото действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки. В член 67 от ДФЕС е предвидено, че Съюзът осигурява на гражданите висока степен на сигурност чрез предотвратяване на престъпността и борба с нея. Конфискацията на активи от престъпна дейност се смята все по-често за основен инструмент в борбата с организираната престъпност, която много често е транснационална по своята същност и следователно борбата с нея трябва да се води с общи усилия. Това е още по-вярно за ЕС, където премахването на вътрешните граници прави по-лесно извършването на трансгранични престъпления.

Както се признава в Стокхолмската програма за периода 2010—2014 г., Съюзът трябва да намали броя на възможностите, с които организираната престъпност разполага в резултат на глобализираната икономика, още повече по време на криза, която засилва уязвимостта на финансовата система. Следователно ЕС е в по-добра позиция от отделните държави членки за по-ефикасното усъвършенстване на един от най-ефективните инструменти за борба с организираните престъпни групи.

Трансграничното измерение на активите на организираната престъпност (все повече инвестирани извън страната, в която са придобити, и често — в няколко страни) дава допълнително основание за общоевропейски действия.

3. ЦЕЛИ

Цялостната дългосрочна цел е съществено намаляване в ЕС на доходите на организираната престъпност и на натрупаното от нея богатство. **Общите цели** са борба с организираната престъпност, постигане на справедливост за жертвите и повишаване на доверието на обществото в системата на наказателното правосъдие. В съответствие с основните компоненти на проблема могат да бъдат определени четири конкретни цели

на политиката: i) укрепване на хармонизацията на правилата, които позволяват конфискацията на активи от престъпна дейност, като съответно се спазват основните права, ii) предоставяне на минимални хармонизирани правила, даващи възможност на държавите членки да обезпечават/изземат и управляват активи от престъпна дейност в очакване на конфискация, като съответно се спазват основните права, iii) държавите членки по-лесно да могат да обезпечават/изземат и конфискуват активи през границите, и iv) да се засили използването на инструментите за обезпечаване и конфискация от страна на служителите на държавите членки.

4. ВАРИАНТИ НА ПОЛИТИКАТА

С оглед на преодоляването на недостатъците, произтичащи от определянето на проблема, бяха набелязани 21 действия на политиката на равнище ЕС (като някои от тях са допълващи действия).

Като се има предвид високият брой набелязани действия на политиката, тези 21 действия на равнище ЕС най-напред бяха разгледани поотделно с оглед на евентуалните пречки за тяхното изпълнение като: i) наличието на подходящо предоставяне на правомощия на ЕС, ii) пропорционалност; и iii) съвместимост с основните конституционни или наказателноправни принципи на държавите членки. Последствията за основните права също бяха подробно анализирани въз основа на съответната съдебна практика на Европейския съд по правата на човека. Четири действия на политиката бяха елиминирани след разглеждането с оглед на евентуалните пречки за тяхното изпълнение.

Останалите действия на политиката бяха групирани във варианти на политиката, представляващи различни степени на намеса на равнище ЕС: законодателен вариант, минимален законодателен вариант (за премахване на недостатъците в съществуващата правна рамка на ЕС, които ѝ пречат да функционира, както е било предвидено) и максимален законодателен вариант (надхвърлящ целите на съществуващата правна рамка на ЕС). В рамките на последния вариант са анализирани два максимални законодателни подварианта — един със и един без действие на равнище ЕС в областта на взаимното признаване.

4.1. Вариант 1 на политиката — Запазване на статуквото

Този вариант на политиката не налага ново действие на равнище ЕС, а представлява продължаване на съществуващата дейност. Отсъствието на ново действие на равнище ЕС не означава липса на промяна на равнище ЕС. Според Договора от Лисабон, считано от 1 декември 2014 г. съществуващата правна рамка на ЕС ще подлежи на изпълнение от държавите членки чрез процедурата за нарушение.

4.2. Вариант 2 на политиката — Незаконодателен вариант

Съгласно незаконодателния вариант на политиката ще бъдат използвани семинари за **насърчаване на изпълнението на съществуващите задължения за конфискация** (действие 1 на политиката) и за **насърчаване на изпълнението на съществуващите задължения за взаимно признаване** (действие 12 на политиката). Семинарите в областта на използването, предназначени за правителствени служители, участващи във вземането на решения в някои държави членки, относно рентабилността на

работата в областта на конфискацията на активи (действие 15 на политиката) ще спомогнат а се засили използването на тези инструменти, както и ще предоставят форум за обмяна на знания и практически опит.

4.3. Вариант 3 на политиката — Минимален законодателен вариант

Този вариант се състои от семинари в областта на транспонирането и използването, плюс допълнителни действия на политиката за справяне с набелязаните недостатъци в съществуващата правна рамка в областта на взаимното признаване. Що се отнася до изпълнението на решения за конфискация, в този вариант се предвижда опростяване на правната рамка чрез консолидиране на рамкови решения 2006/783/ПВР и 2005/214/ПРВ и разширяване на техния обхват, така че да бъдат включени всички решения за обезщетения, постановени в рамките на наказателното производство (**действие 14 на политиката**). Този вариант включва и въвеждането на **консолидирани формуляри** за взаимно признаване (**действие 19 на политиката**). Този вариант би довел и до **прилагане на върховенството** на взаимното признаване над конвенциите за взаимна правна помощ по отношение на исканията, разменяни между държавите членки (**действие 20 на политиката**). .

4.4. Вариант 4.1 на политиката — Максимален законодателен вариант без взаимно признаване

Този вариант се състои от всички действия на политиката, които не предполагат законодателни действия по отношение на взаимното признаване.

С оглед на укрепването на правомощията за конфискация този вариант предвижда възможността за **конфискуване на всички стойностни ползи, включително непреки облаги (действие 2 на политиката)**, чрез въвеждането на широко определение за „облаги от престъпна дейност“.

Като начин за справяне със забраната за действия за конфискация след приключването на наказателния процес, този вариант предвижда **разделянето на производството за конфискация от наказателното производство (действие 4 на политиката)**, така че да могат да се извършват финансови разследвания, а неизпълнените решения да могат да се прилагат и на по-късна дата, когато наказателното производство е приключено.

Този вариант би довел и до **укрепване на разширената конфискация (действие 5 на политиката)** чрез разширяване на обхвата на престъпленията, за които се прилага, и чрез нейното предвиждане поне в случаите, когато съдът реши, че активите на лице, осъдено за престъпление, обхванато от член 83, параграф 1 от ДФЕС, в значителна степен е по-вероятно да са придобити от сходна престъпна дейност.

С оглед на справянето с пречките пред наказателното преследване, този вариант предвижда въвеждането на **неоснованата на присъда конфискация при ограничени обстоятелства (действие 6 на политиката)**. Това би направило възможна конфискацията при обстоятелства, когато не може да бъде постигната присъда поради смърт на заподозряното лице, когато то е избягало от наказателно преследване или от съдебния процес, или не е в състояние да бъде съдено поради психическо заболяване.

Престъпниците често прехвърлят активите си на трети страни с тяхно знание, веднага щом срещу тях започне разследване, за да избегнат конфискация. Този вариант

включва и **конфискация по отношение на трети страни (действие 7 на политиката)** за активи, придобити на по-ниска от пазарната стойност и за които разумно лице в позицията на трета страна би заподозряло, че са резултат от престъпна дейност. Що се отнася до обезпечаването/изземането на активи от престъпна дейност, този вариант предвижда въвеждането на хармонизирани минимални норми (**действие 8 на политиката**). Той предвижда и **механизми за гарантиране на обезпечаването (действие 9 на политиката)**, така че от държавите членки ще се изисква да разполагат с подходящи механизми, които да позволяват активите, застрашени от укриване или прехвърляне извън тяхната юрисдикция, да бъдат обезпечени/иззети незабавно от несъдебните органи, дори преди да бъде потърсено съдебно решение.

Що се отнася до съхраняването на активите, този вариант предоставя **правомощия за разпореждане с обезпечени активи**, най-малкото когато има вероятност те да се обезценят или поддържането им да стане икономически неизгодно (**действие 10 на политиката**).

В областта на използването на правомощията, този вариант съдържа **задължения** за държавите членки за **докладване (действие 16 на политиката)**, което ще спомогне за съставяне на статистически данни, които биха служили за извършване на оценки.

4.5. Вариант 4.2 на политиката — Максимален законодателен вариант, включващ взаимно признаване

Този вариант се състои от **всички предвидени действия на политиката** (като действие 19 и 20 на политиката частично се припокриват). В сравнение с вариант 4.1 той включва и **взаимното признаване на всички видове решения (действие 13 на политиката)**. Този вариант ще доведе и до взаимното признаване **на решения за конфискация (действие 14 на политиката)** чрез консолидиране на рамкови решения 2006/783/ПВР и 2005/214/ПРВ и разширяване на техния обхват, така че да бъдат включени всички решения за обезщетения, постановени в рамките на наказателното производство. Този вариант предвижда и **консолидирани формуляри за взаимно признаване (действие 19 на политиката)** и мерки за **прилагане на върховенството на взаимното признаване (действие 20 на политиката)**.

5. ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

5.1. Анализ на вариант 1 — Запазване на статуквото

С варианта без предприемане на действие може да се очаква бавен напредък в посока постигане на всяка от конкретните цели. Неговото **икономическо въздействие** се очаква да бъде ниско в резултат на естественото натрупване на възстановени активи. Разликата между активите, притежавани от престъпници, и тези, възстановявани от правителствата, вероятно ще се увеличава. Има вероятност неговото **социално въздействие** да бъде пренебрежимо малко в резултат на слабото увеличение на активите от престъпна дейност, които се възстановяват в полза на жертвите на престъпления. Този вариант не би имал **никакво въздействие върху престъпното поведение**. Без допълнителни действия на равнище ЕС съществува вероятност престъпниците да продължат да инвестират активите си в други държави членки, като по този начин ще увеличават необходимостта от трансгранично измерение на дейностите в областта на конфискацията. **Като цяло** значителните разлики ще

продължат да съществуват, инструментите за взаимно признаване ще останат недостатъчно използвани, а сумата на конфискуваните активи от престъпна дейност в ЕС ще продължи да бъде малка в сравнение с предполагаемия оборот от организираната престъпност. Въпреки че положението без намеса от страна на ЕС няма да е статично, темповете на промяна ще бъдат твърде бавни. Следователно с този вариант няма да бъде постигната целта за увеличаване на възстановяването на активи от престъпна дейност в Съюза. Няма вероятност държавите членки да подкрепят този вариант. Европейският парламент би бил абсолютно недоволен от такова решение.

5.2. Анализ на вариант 2 — Незаконодателен вариант

Този вариант би имал **слабо икономическо въздействие**. Семинарите за транспониране могат да доведат до слаб положителен ефект по отношение на транспонирането за държавите членки, които все още не са транспонирали изцяло съответните текстове. Разходите, свързани със семинарите в областта на използването, ще са пренебрежимо малки, а полезността на семинарите ще зависи от мащаба, в който се организират. Предвид до голяма степен недостатъчното използване на процедурите за конфискация, семинарите в областта на използването имат потенциала за по-значително въздействие върху използването, както и за това решенията да не продължават да се вземат въз основа на разбирането, че работата, свързана с конфискацията на активи, е нерентабилна. **Социалният ефект** ще е **пренебрежимо малък**, а **въздействието върху престъпното поведение** — твърде ограничено. Като цяло допълнителната полза от *незаконодателния вариант* вероятно ще е **слаба**, като неин най-обещаващ аспект са семинарите в областта на използването. С този вариант целта за увеличаване на възстановяването на активи от престъпна дейност в Съюза ще бъде постигната в доста малка степен и това ще доведе до сериозна критика от страна на Европейския парламент.

5.3. Анализ на вариант 3 — Минимален законодателен вариант

В допълнение към **икономическото въздействие** на семинарите в областта на транспонирането и използването, подобряването на инструментите за взаимно признаване би довело до ясно повишаване на трансграничните процедури за изпълнение и до известна степен — на стойността на възстановените активи. Въпреки това е трудно да се направи оценка на икономическата допълнителна полза от едно дори значително засилване на използването на инструментите за взаимно признаване. Повишеното използване на инструментите за взаимно признаване би предизвикало изместване на административните разходи от централните органи към местните съдебни органи, а административните разходи за обработване на исканията от други държави членки по принцип би следвало да намалеят. Икономията на време в резултат на по-широкото използване на взаимното признаване (за сметка на взаимната правна помощ) ще направи възможно по-бързото трансгранично изпълнение и ще увеличи шансовете за успешно възстановяване чрез ограничаване на рисковете от изчезване на активи. Предвидената консолидация на формулярите за взаимно признаване може да изисква известно предварително обучение за служителите, като разходите за него вероятно ще бъдат компенсирани от ползите. Умереното увеличение на броя и стойността на възстановените активи следва логически да съответства на умерено засилване на **социалното въздействие** под формата на обезщетения за жертвите. По-доброто прилагане на трансграничните процедури вероятно ще доведе до повишено доверие в националните наказателноправни системи и в европейското пространство на справедливост, свобода и сигурност. Що се отнася до **основните права**, се очаква леко

отражение върху правото на собственост. Може да се очаква **слабо въздействие върху престъпното поведение**. По-доброто прилагане на трансграничните процедури може да има изместващ ефект, който да доведе до отчетливо изтичане от ЕС на капитали от престъпна дейност, с леко отрицателно въздействие върху незаконната икономика и върху икономиките на трети страни. **Като цяло** допълнителната полза от **минималния законодателен вариант** вероятно ще бъде **умерена**. С този вариант целта за увеличение на възстановяването на активи от престъпна дейност в Съюза би била постигната в малка степен и той вероятно няма да бъде възприет от Европейския парламент като подходящо решение на проблема.

5.4. Анализ на вариант 4.1 — Максимален законодателен вариант без взаимно признаване

В допълнение към семинарите в областта на транспонирането и използването, повечето действия на политиката, разгледани изолирани едно от друго, биха имали **поне умерено икономическо въздействие**. Поради броя на действията на политиката и крайния недостиг на данни както за обезпечените, конфискуваните и възстановените суми, така и за разходите по извършването на свързани с конфискацията дейности, не е възможно да се даде количествен израз на разходите за този вариант. Освен това в много случаи разходите за прилагане могат да бъдат различни в зависимост от характеристиките на държавите членки.

За преодоляване на липсата на данни, основният представен икономически анализ е **оценката на рентабилността в ЕС 27**, основана на модел, използващ косвени показатели за екстраполиране от подробен анализ на приходите и разходите в Обединеното кралство (единствената държава членка, в която приходите и разходите за всички елементи на системата за конфискация на активи могат да бъдат оценени и която има система за конфискация, която наподобява в приемлива степен максималния законодателен подвариант). Макар и само индикативни, резултатите от това изследване са окуражаващи: според модела в **21 от 27 държави членки** този вариант се оказва **рентабилен** (в много от тях — високорентабилен). Фактът, че работата по конфискацията на активи изглежда потенциално рентабилна в повечето държави членки, говори в полза на намесата на равнище ЕС. Може да се приеме, че възстановяването на повече активи в полза на държавата ще има значителен **социален ефект**, тъй като, поне в някои държави членки, то върви ръка за ръка с възстановяването на повече активи в полза на жертвите на престъпления. Конфискуването на активи от престъпна дейност ще доведе до повишаване на общественото доверие в наказателното правосъдие.

Действията със значително положително въздействие върху инструментите за конфискация (напр. действие 5 в областта на разширената конфискация и действие 6 в областта на неоснованата на присъда конфискация или действие 7 в областта на конфискацията по отношение на трети страни) са и тези, които имат най-голямо **отражение върху основните права**. Ограничаването на правото на собственост и на правото на подсъдимия на справедлив съдебен процес трябва да бъде обосновано, да спазва принципа на пропорционалност и да бъде придружено от подходящи гаранции. Европейският съд по правата на човека (ЕСПЧ) е издал много решения, които систематично потвърждават прилагането на режими на неоснована на присъда конфискация при конкретни случаи. Той обаче избягва да се произнесе по принципния въпрос за тяхната съвместимост с Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. До момента случаите на обръщане на тежестта на

доказването по отношение на законността на активите са издържали на контрола от страна на ЕСПЧ, доколкото то е било прилагано справедливо във всеки конкретен случай, с наличието на подходящи гаранции, които да дават възможност на засегнатото лице да оспори тези опровержими предположения. Въпреки че ЕСПЧ систематично потвърждава режимите на разширена конфискация при конкретни случаи, тяхната съвместимост с Конвенцията се преценява по отделно за всеки случай. Степента на процедурните гаранции, предоставени на подсъдимия, отново играе определяща роля при оценката на пропорционалността на мярката. Силен аргумент в полза на конфискацията по отношение на трети страни е случаят, когато претенции към активите имат и третата страна, и жертвата. Ако извършител на престъпление не притежава достатъчно активи за удовлетворяване на претенция (както често се случва), евентуални мерки в полза на трета страна биха отслабили позицията на жертвата. Временните мерки като решенията за обезпечаване могат, поради своя временен характер, да оправдаят допълнителните ограничения на някои права и принципи на справедливия процес, стига да има достатъчни гаранции или средства за правна защита, и тези ограничения да спазват същината на тези права и принципи. Ако се прилагат пропорционално и са придружени от подходящите гаранции, предвидени в законодателните предложения на ЕС, мерките в този вариант на политиката ще са съобразени с основните права.

Въздействието на този вариант **върху престъпното поведение** би било значително, тъй като неоснованата на присъда конфискация (дори при ограничени обстоятелства) и конфискацията по отношение на трети страни биха принудили престъпниците да променят своите практики и биха направили по-трудно укриването на активи от тяхна страна. Този вариант би могъл да предизвика умерен отлив на капитали от пари от престъпна дейност към страни извън ЕС и да има значителни отрицателни последици за незаконната икономика и за икономиките на трети държави. **Като цяло** има вероятност допълнителната полза от този вариант да бъде **значителна**. Непосредственото въздействие от прилагането на този вариант включва по-силни системи за конфискация, обезпечаване и управление на активи. Този вариант би довел обаче и до значително въздействие върху използването. Докато семинарите в областта на използването ще информират отговорните за вземането на решения в държавите членки за потенциалната рентабилност на работата по конфискацията на активи и по този начин ще ги насърчават да въведат промени, по-мощните законодателни инструменти ще насърчат използването чрез конкретно повишаване на шансовете за успешна намеса. Освен това хармонизацията на правните актове в областта на конфискацията може също *de facto* да насърчи взаимното признаване, като входящите решения станат съвместими със съдебната система на изпълняващата държава членка. С този вариант би могла да бъде постигната целта за увеличаване на възстановяването на активи от престъпна дейност в Съюза. Най-вероятно той би се радвал на умерено задоволство от страна на Европейския парламент.

5.5. Анализ на вариант 4.2 — Максимален законодателен вариант, включващ взаимно признаване

От гледна точка на **икономическото въздействие**, добавянето на действие на равнище ЕС в областта на взаимното признаване би подобрило още повече резултатите от анализа на рентабилността в ЕС 27. Като се имат предвид обаче оскъдните данни за броя на решенията и сумите, за които те се отнасят, които трябва да бъдат изпълнени в други държави членки, не е възможно да бъде направена подробна оценка за рентабилността на този вариант на политиката за всяка страна поотделно.

Допълнителните разходи за държавите членки, които се очаква да получат за изпълнение голям брой чужди неосновани на присъда решения, биха били изцяло компенсирани по силата на съществуващата в момента разпоредба (в Рамково решение 2006/783/ПВР), според която държавата членка, която изпълнява решение за конфискация има право да задържи 50 % от възстановената стойност. **Социалното въздействие** би било **значително**. В допълнение към въздействието на максималния вариант без взаимно признаване може да се очаква, че укрепването на взаимното признаване ще доведе до повишено доверие в европейското пространство на справедливост, свобода и сигурност. **Въздействието върху престъпното поведение** също би било **значително**. Мерките в рамките на максималния законодателен вариант, съчетани със значително подобрено прилагане на трансгранични процедури, вероятно ще принудят престъпниците да променят практиките си и ще имат изместващ ефект, водещ до отчетливо изтичане от ЕС на капитали от престъпна дейност. Това ще доведе до още по-съществено въздействие върху незаконната икономика и върху икономиките на трети страни. **Като цяло** има вероятност допълнителната полза от този вариант да бъде **доста значителна**. Съчетаното въздействие на икономическата рентабилност, съществените социални ползи и по-широкото използване допълнително се подсилват от действията за взаимно признаване, които имат много по-мощни цели от съдържащите се в минималния законодателен вариант. Този вариант би съответствал изцяло на целта за увеличаване на възстановяването на активи от престъпна дейност в Съюза. Той вероятно ще бъде приветстван от Европейския парламент.

6. СРАВНЕНИЕ НА ВАРИАНТИТЕ

Предпочитаният вариант на политиката е максималният вариант, в който са включени действия в областта на взаимното признаване, докато максималният законодателен вариант без взаимно признаване и минималният законодателен вариант се подреждат заедно на второ място. Предпочитаният вариант е съобразен с принципите на субсидиарност и пропорционалност, защото не надхвърля необходимото за постигането на описаните цели, като същевременно е съобразен и с основните права. Той ще укрепи значително хармонизацията на правилата и изпълнението на решения в държавите членки, наред с другото, посредством изменение на съществуващите разпоредби относно разширената конфискация и въвеждане на нови разпоредби относно неоснованата на присъда конфискация, конфискацията по отношение на трети страни, чрез въвеждане на взаимното признаване на всички видове решения (в т.ч. неоснованите на присъда решения). Заложените в него действия на политиката са замислени така, че да бъдат пропорционални и да не засягат неправомерно основните права. За да бъдат отчетени изразените от адвокати опасения, са предвидени минимални гаранции на равнище ЕС с оглед на пълното съответствие с Хартата на основните права на ЕС. Наблюдение и оценяване

Прилагането на предпочитания вариант следва да бъде обект на бъдещо наблюдение и оценяване. В резултат на липсата на статистически данни за конфискацията на активи и ниското качество на наличните данни, в момента не е възможно извършването на точна основана на доказателства оценка на въздействието на новите политики/законодателство на равнище ЕС или на равнището на държавите членки в повечето страни. В допълнение към това, няма непосредствена информацията за степента, до която взаимното признаване улеснява трансграничното прилагане.

По тази причина предпочитаният вариант съдържа въвеждането на задължения за държавите членки да докладват за работата в областта на конфискацията на активи. Данните ще бъдат събирани поне веднъж годишно от съдебните органи (съдилища, прокуратури), службите за управление на активи и други органи, отговарящи за разпореждането с активи. Със събираните по този начин данни ще се захранват дейностите за наблюдение и оценяване и Комисията ще има възможност да прецени до каква степен предложеното законодателство постига целите си. Специално внимание следва да се обърне на онези държави членки, където събирането на данни е развито в сравнително по-малка степен.

С цел наблюдение на действителното прилагане на предложеното законодателство, Комисията ще изработи план за прилагане и ще изготвя редовни доклади относно прилагането въз основа на консултации с държавите членки и заинтересованите страни. По принцип е предвидено първият доклад да излезе три години след влизането в сила на законодателния акт. Съставянето на пълна картина за законодателството в областта на конфискацията на активи в държавите членки, което бе извършено при изготвянето на настоящата оценка на въздействието, би могло да се използва като отправна точка за наблюдение на новите развития в областта на правото и използването в държавите членки.

Редовно ще се извършват и оценки, като се предвижда първият доклад да излезе пет години след влизането в сила на законодателния акт. Докладите за оценка биха могли да включват и моделиране на разходите и ползите, с цел да бъде направен анализ на настоящата и да бъде прогнозирана бъдещата рентабилност на работата в областта на конфискацията на активи.

Ще бъдат провеждани и семинари в областта на транспонирането и други срещи на експертно равнище за обсъждане на проблемите, свързани с прилагането. В рамките на платформата на ЕС на службите за възстановяване на активи ще продължи обменът на добри практики на всички етапи от процеса на конфискация.